

Abstrakt

Tato diplomová práce řeší problematiku demokratické eroze, především ve formě povyšování výkonné moci. Práce je primárně založena na teorii Nancy Bermeo, která povyšování definovala a začala se touto problematikou zabývat. Metodicky tato práce využívá principy případové studie, přičemž jednotlivými případovými studii jsou Maďarsko, Nikaragua, Thajsko, Turecko, Mali a Arménie, ve kterých je předmětem výzkumu fenomén povyšování výkonné moci v jednotlivých složkách moci během let 2008 až 2018. Výzkumné otázky jsou zodpovězeny díky systematické analýze mocenských složek uvnitř případových studií. Výsledkem je zjištění, že napříč různými politickými systémy a regiony se vyskytují společné znaky u zkoumaných případů. U všech případů, kromě Thajska se objevuje jednokomorový parlament, a také že instituce, na kterou se povyšuje výkonná moc jako první, je zpravidla ta, která může nejvíce ohrozit kontinuitu exekutivního mandátu. Dále, generalizaci znaků demokratické eroze je možno provést. Mezi ně patří zejména – protiústavní aktivity, manipulace volebního procesu, omezení pravomocí nebo zisk kontroly nad legislativou/justicí/exekutivou aj. Nakonec, nejčastěji dochází k povyšování výkonné moci nad moc soudní, kde z výzkumu vyplývá, že soudní moc se stává nejčastěji „terčem“ zejména z důvodu její funkce týkající se exekutivní kontroly, kterou vykonává. Nicméně tato práce mimo jiné i doplňuje teorii Nancy Bermeo o především do jakých institucí zasahuje povyšování výkonné moci a o jeho tzv. sekvencování – v jakém pořadí k němu dochází, tedy v jakém pořadí jsou mocenské složky omezovány.